

Diagnostisk blikk

TEKST

Arne Olav L. Hageberg

PUBLISERT 5. januar 2010

Hva gjør det med oss at stadig nye livsproblemer får sykdomsstempel, risikerer vi at sorg blir til depresjon, eller at uro blir til ADHD? Mitt poeng er at det eksistensielt sett er vesensforskjellig å tenke at «jeg er redd for å dumme meg ut og unngår derfor sosialt samvær», og å tenke at «jeg har en sosial fobi»; det er avgjørende annerledes å føle meg nedtrykt fordi jeg har lidd nederlag, enn å tenke at «jeg har en depresjon». Hva gjør det med en behandler at hun i møte med pasienten først og fremst skal stille «riktig» diagnose? Og hva gjør det med pasienten? I min praksis hører jeg utallige beretninger om å bli møtt med et «diagnostisk blikk» som sikter mot plassering i en kategori.

Siri Erika Gullestad i Morgenbladet 27.11.2009

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 47, nummer 1, 2010, side

TEKST

Arne Olav L. Hageberg, Journalist og nettansvarleg i Psykologtidsskriftet